

Brewer & Co. Benque

1877 - 1920

Wäman April 1877.

Kära Signe, Ernst och Elof!

På Öder alla har jag tänkt man-
gen gång, sedan jag sist såg Öder.
Öder bild har ännu y blekenat för
mig, fastän jag på närmare en år
se Öder. Då jag var på Jatern
Torge, hade jag så mycket att
saga Öder alla och särskildt Ernst,
hvarken jag riktigt önskade skulle
framdeles någon sommar på en
höjd i all enkelhet för de helsosam-
ma intyck, man der får. Jag tänk
+ här finnes Wirta bro af Runiberg öfverladd

Öder vackrare och högre än som jag varit i. Öder bild har ännu y blekenat för mig, fastän jag på närmare en år se Öder. Då jag var på Jatern Torge, hade jag så mycket att säga Öder alla och särskildt Ernst, hvarken jag riktigt önskade skulle framdeles någon sommar på en höjd i all enkelhet för de helsosamma intyck, man der får. Jag tänk + här finnes Wirta bro af Runiberg öfverladd

att jag får en riktig längtan, och så
att säga synka efter Öder. Jag undrar om
kära Vänner hadn lust att vistas i
nordn en sommar eller längtan I myn-
ket till Håvick? Vet ni här får man
en tid från buget invid se solen hela nat-
ten, här ser man och hafvet, här får man se en
stor elf, många och stora laxar ^{samt} uppför elf-
ven forar. I skärgården har man täcka
holmar, dit man om sommaren far,
för att plocka äkerbar, och här bru-
kar man ej angripas hvarken af koe-
ra eller frossa. Här kunna de som önska
dagligen hafva tillfälle att segla i
bror Roberts slup. Om nu Håvick var

utlyst, så kunde jag Öder varit goda värdare att Öder
förstod att för att utlyst och Håvick för att utlyst

te riktigt uppmana dig att, sen
 du blir student, våga dig ett sådant
 ställe, som jag bebodde, om för-
 hållandena det tillåter. Jag såg
 framför att hvilken nytta detta
 skulle medföra. Genom ^{din} Mamma
 har jag nu fått höra, att du börjat sko-
 lan. Är min bror Mikkel till jul och
 påsk var hemest, påminntes jag genom
 honom lifligt om dig och den lilla
 seld samt gladdes mig åt de jemforet-
 seris goda lärare, du har, åt den stora
 forman, du har, att ännu under skol-
 liden bo i det kära Föräldrahemmet.

År 1844. Stockholm.

Det var gripande att se och höra H:s
 klagan och tårar, då han skulle läm-
 na hemmet. Att detta aio du och dina
 Föräldrar besvarade ifrån. Då jag jul-
 tiden ämnade skriva till dig, hade han
 öfverlast att sända dig några rader, då
 han genom mig ^{redan} var litet bekant med
 dig. Jag önskar riktigt att ni skulle få
 träffa hvarandra. Jag hoppas I skullen
 bara hålla af hvarandra; men ännu
 mest önskar jag att jag måtte snart
 få träffa Eder alla, och såsom jag med
 flyctat är fastad vid Eder, är det ju y-
 nderligt, att jag önskar träffa Eder, ja,

Lucia Olaf. Jemte underrättelserna till Pappa
sänder jag en särskild liten hälsning till dig.
Jag gläder mig åt att du haft roligt och att
skall vi få samtala någon gång om Rysskors
der den systers waggas stad en gång. Det är kärt
att ha hälsningar afven med dig om hur det ser ut
i Pappas och Mammans föräta hem.

Vi ha härnere också haft små "elflygter" men
slagene" hvilket har betydelse menon slatteran
botene. En hel vecka ~~hade~~ vi ~~hade~~ nedanför bergen
och matal i strandangen, ty vår spis var i slag,
men väderet var vackert och vi funno oss godt.
Någon gång, då häst var omkört slaga vi oss
ner med Hanna & Thilda, taga upp våra hand,

sysslor och snick laste högt för oss. Sådane
stunder har till våra gade sommarbarnen, ty all
gemensamhet der man enar sig åt hvarandra
till omvändig trefnad är af verkligt värde. —
utom dem der lemnade vid afreson finnes nu här bland
oss omme en förfädd varelse — en liten hund, som
kommit som kungad till oss, är liten och vacker,
vänlig och vaksam och heter af oss "Tomy".
Snick har varit mycket flitig och rask och
är som du vet lifvad och lifvande då han
rättigt tar reda på sina gässa sidor, huckhet
han nu i damning gjort. —

nu farväl, älskade slaf — var wachommed åter.
Snick säger ibland det blir oaktigt då du kommer
igen — och så tänker och så den mamma.

Le saint Augustin a dit: Le nom du Christ je l'avais
puisé avec le lait sur les genoux de ma mère,
je le gardais au fond de mon cœur; et je compris
que toute doctrine où ce nom ne serait pas, quelque
vérité qu'elle contînt, avec quelque élégance qu'elle
fût exposée, ne pourrait jamais me satisfaire.

Min Käre Vlof!

Tack för din ovila bref! Du förtän,
jag gläder mig åt från "mina barn" mot-
tagna meddelelser, som äro mig så mera
än bara ord. Långt bliv ej minn hos
för den nu knappa tidens skull, men jag
vill ej länge lämna dina öfvermåls öfver-
skådade.

Du säger, huru du vid uppträdande för-
skiljor gentemot hos kamrater förskämmande
saker i ord m.m. Jag tror att när Gud
vill, att du skall med ord vilna deremot,
han då också gifver dig ^{det nöda} ordet i sin tid,
hvitthet, så att säga, så annaler sig
af sig själv; och då för den ej tillgä.
Men bekann du ett sådant för tillfället

gifvet oss, som här intresserad för
dij själv om ditt sätta uttryckande
Chad, så här du inskränker dig till
vidare till den allvarliga, ogillande
tyttanden, hvilket, du den är inför
Gud, talar en ganska tydligt och högt
öfrak emot godlösheten. — Det
är sand, ofta är det vår skuld, och också,
då det behöves, en samlingens ord
gives oss en tala, styg an vi ej äro
närvarandes så tydligt öppna för sanningen
Säg; men denna skuld minskas ej druf,
tad vi gå ästad med egna ord. Det
blir deris: "bättre tige än illa tala".
Att bevara sin hjärta i vidande mitalshan
i förhåll. till den ongske. ondskan, äfven om
vi ej äro kallade till utvärtes ingripa
mot den, det är en höjrigt begäran.

Du frågar mig om "den gode mannen
Lunches" skrifver. Just ej så mycket
känner jag till den, men har märkt, att

han inte följer med mig i det heligaste.
Det hindrar ju ej, att han kan ha sin
ganska stora betydelse såsom vägledare
i frögårderna.

Men blott detta. Skrifvet för
säker dig, om vi få besöka i Sömar,
då du visst skall finna mätte hem och min
samm öppna.

Välkommen till dina föreläsningar — Tack
Mamma för brevet — så och din bröder.
Vinst, när han väntas. Hvar som helst de
af alla dina vänner, äfven för Dickson,
Om du har för en öfver veckor äfven
fråkan.

Din tillgivne
John Seruho

Kära In!

Lm. Morsdag.

Inneliggande sända vi dig fr. Stockholm, där vi nu
j. 4. alla äro samlade, Mor och jag fr. vidare resa!
Strängnäs, därifr. vi komma tillbaka Lördagen.

Hur har det varit när på Helby de här dagarna,
i går, dagen efter din afresa, vore vi inrygnade i
Telge, Pappa kom ej ut, fr. honom kan j. dock
hålla fr. i mysen i Arkivet. Alla väl j. ö.

Låt oss höra nyt af dig snart... Härtligen
Din bror Ernst.

2. 4 Sept. 1781.

Käre Hof!

En hjärtlig hälsning sänder jag
dig, glädjande mig afver utgå-
gen af din examen och att du
deri fick en lön för din tragna
flit under ~~sommardagarna~~.

Låt detta uppmuntra dig till ett
fast hopp att hvarje redligt
strafvande är som ett uträde,
hvarje följer en glad skörd.

I morgon är din första skoldag.
Jag önskar innerligt, att hela din
skoltid må bli en förberedelse för
en god framtid. Haf Gud för
ögonen och i hjertat, så gör det väl.
Han är dig nära; hör Hans röst

From Hof Öbergman.

From

i sammet och följ den, då
för du lycka, ty Gud lonar
rikligen dem som frukta honom.
Men wälsigne dig beder

Den moder.

Att Nykagsbror ha deltagit i att
det gick igenom den Leamen och
med Beaktning om Onsdag sändes
en liten korg med godt smekå
till den nya skolgossen. —
Den får hemtas Onsdags aft. på Tjuil.

Broder Lant helar dig mycket.

Uppsala.

den 6 Maj. 1889.

Min käre broder Elof.

Äfven jag vill som
i forna dagar gifva min väl-
önskan på din födelsedags mor-
gon och sänder min hälsning
här, då jag ej denna gång kun-
de få närvara i hemmet.

Af de snabbt flyende
åren böra vi väl fränt kän-
na oss manade att betänka
hur ostadigt allt i denna värld
dock är, oaktadt så många
här röfaste sine förhoppningar,

ja framför allt hurusom vårt
 eget lif, som ger hvad i världen
är dess värde, oöfverkligen måste
fly i våra händer.

Måtte vi därför i tid rikta
vår blick på hvad evigt blifver,
på de sanningar, som ej rubblas
af tidens skiftan eller dagens
verklade tankar, då skall
äfvän på oss uppfyllas det
loftet: som säger: "Sanningen
skall göra eder fria". - Vår
lifnads korta lopp må få man
oss till flit och trohet i vårt
jordiska arbete, och skulle
stundom mörket hölja vår väg
och vi ej veta hvart vi skola
vända oss då må vi tänka
på att "Se nobis Deus est
prae oculis et in corde, omnia

certe bene evenient.

Detta är hvad jag
har, att tillönska dig på din
17de födelsdag, för öfrigt

Lef väl äfvän under detta
år och till allas vår glädje
såsom du för det gjort.

Din bruder
Ernst J.

Det är visst att med och
motgång kommer ifrån
den ledande Fadershanden.

Leval. Glöm ej heller i
den hjertas tanke

den kungliga moder.

Stm. Alesjö.
8 Juni '87.

Älsade barn.

Da' ju hett varit våra
tankar ofta mötas och da'
nag' frogar många gång
hur vi ha det, så vill
jag nu berätta dig hur
vi i går tillbragt vår
Middagsvardag.

På morgonen gingo vi med
Elisabeth Ulf. som nu sedan
några dagar blifvit en snäll
och trellig medlem af vår
familj till Fiskerudden,
derifrån med Haralds segel
båt kyrkförd till Uckerby.

var aftalad. Som vi
voro en timme tidigare
än afforden, läste vi alla
tillsammans uppe på berg
en predikan. Som blef för
mig och konst den enda
ty vi återvände till stug
gården och spände upp segel
på vår lilla båt och for
afver till Skarpa strand
der vi med hvar sin bok
tillbragte den sköna f. m.
ande till $\frac{1}{2}$ 3.

Vår middag äto vi på en ny-
upptäckt plats och sedan
voro vi afver hos Stuarts
och hörde duetter spelas
(konst var dock med den
Geyer i vårt tempel). —
I tiden bjöds vi Hülphers

på en liten tur till häusen
i Fredriksborgsskogen, der
satt oracks och vi under
tröstigt och jag tror gäst
utbytte några salnedgångar
i Trälhafvet.

I dag äro vi åter i vanligt
arbete — konst är mycket
ansträngt — lägger sig namma
ingen man före 12 och
läser hela dagen utom mål-
tiderna. I dag & dagar till
skan han tentare på Dalen
för H. ?

Här blaf, du min ju och
tänka på honom till den
basta och innesluta honom
i Guds välsignelse att
han må få sluta sitt
dryga arbete med glädje

Anna sjöng sina vackra sånger.
Till quallen hade Fru H. dukat
ett skitbord i hagen, där vi
alla Auesjöbor samlades.

Någon spåttur ha ej kommit
i fråga då det varit mycket
tadels stormigt ute men lugnt
i Stugan.

Lofvål, käre Staf - jag vander
dig till afsked den lilla vackra vers
som Pappa i sin ungdom fick af
sin bröder Gustaf:

Kom lät oss skynda fram
Till Guds dyra Lam.

Och honom om Förlöfning
och att han tas sin lördag
I våra hjertan

Sj då ar smärter

af smärten - Himlen fännen.

Hela Hysk. Tillsatt hjerteligen och
var spej om hundra från din moder.

Auesjö d. 15te Juni
87.

Kära Staf!

Det är i morg 8 dagar sedan du
ankom till det goda hemmet i
Lagred och jag tänker du vantar
nu något meddelande från oss.
Mina tankar äro nog ofta hos
dig och om jag dröjt att skriva
så har det varit i hopp att
kunna samla något af minne.
Här för mitt bref. Läsande och
beaktande af det som rör det
högsta och oförjargliga är ju
ett medel att väcka tankar,
som äro af något värde. Tyvärr
kan jag mig ganska fattig
och nu får blott en hjertligt
innerliga hälsning och välönska
från Mor och Bror ersätta för

dig hvad dybt brevet

Det første brev kom i går hitil.
Du følger af det vigtige, du saknede
begge jeg mig i dag in i den staden
och afseende det uunbelegaste
af hvad du onskade.

Måske lof: måtte du kunne
af helt hjerta omfatta hvad
du får att emottaga under
denma tid. Du är lycklig att
kunna betro dig fullt att din
lärare och wete att i alla dina
hjärtas frågor har han erfaren-
hetens mogna besvarande.

Närute på Åsby har denna
vecka förflytit under slutt
arbete. Enst läs 6-7 tim.
dagligen - dessemellan tar
han sin fläkt att förmå sig

med. De jag hvilar ifrån de
arbeten, som hvar dag medför
läser jag en bok. jag läst från
Sturtes af en Professor Petersen,
som behandlar den nye moral
eller rättens upplösning af en
moral, som senare tidens för-
vände ideer byder på. Boken
är ett mäktigt wapen mot
förvirrelsen. Jag meddelar
enst samtalsvis under våra
miltider hvad jag läst.

I söndags var Anna Norrman
här oss och vi läste - på
en nyupptäckt favoritplats -
var god. Damer. med
middagstid kom markbror
futes de af en Kulpheus
på eftern vore med oss och

Har ju Avesjö ar nu så tyst
som om någon vore sjuk i
hemmet. Ernst läser nu
nästan afbrutet, med blott
några få böcker afbrutna då
han går framåt Skaggs vägen
eller binder upp några frukter
från) och vi andra söka
ha det tyst omkring honom
så mycket som möjligt. vid
maktiderna utlyste vi ju
alltid en och annan och
få vi då höra igen hans
glada stämma, men flämt
och Öarna få en hvil.
Vi vänta Elisabets till
i morgon och ämina till.
börja middagsafton
sammans med Hufvuds
och Stenbocks på Skogstjärnen
den, der vi för brukat lunda

Avesjö Fred. 20 juni
— 37.

Thine blif.

De andra bref kom i går
och jag vill icke vara sen
att svara. Det heter ju med
nära: låt icke gräs växa
på den väg som bar till
din äran.

Inom en tvenne veckor gånger
af de få, du får äga med
din lärare: alskade blif jag
glad att tänka att du vill
geva din hjertas tro till hans
ord, ty det är bepröfvadt kanske
mer än de flesta människors
genom hans stora själens
dom och hans sunda

och rena lifsöfrenheter.
Gäfvorna och uppgifterna äro
ju så olika i denna mang-
faldens värld och den ena
för hvar och arbeta i så
olika värf mot en annan,
men lycklig den, som genom
sin utrustning och sin vet-
sän det kan och omfatta
de högsta lifets frågor
— de som ej sluta med tiden
och den nådan, att kunna
meddela på ett värdigt sätt
sitt ewighetsljus och värme
åt medmänniskans hjerta.
— Jag har tankt blif att
det vore nyttigt och afven
af intresse för dig att få
någon bok till att läsa
på egen hand i en annan

stund, som behandlade Christo-
frågor — något brevvid de böcker
som läsas för sjelfva undervisning.
Du har egentligen ingen sådan bok
med dig och det vore af värde
att höra hvad Ternstedt här för
recommenderade.

Det har stor betydelse det man
läser icke för någon upplä-
ring eller för blott kunskap
utan som en näring för
själen och blott inför sin
Gud för att vara bättre
Honom och tackas Honom.
Jag tror det är i sådana stun-
der det inre umgänget med
den Osynlige Värmen bäst
afven och den inre människans
tjänster. Ja, varit till blif
må att tjena dig till den bästa

Ernst har skrifvit till Ham.^{skad}
ang. sin Tentamen men ännu
ej fått svar.

Han tycks vara lugn i hoppet
om god utgång, men för min
del berömer jag allt oro för
 honom, som blott kan bli illad
genom oförlöfande att Gud af
hans sak. Den är ej övertyg.
Hans arbete nu är strängare
än jag någonsin hos honom
sett. Ma' det fa' utskynkel
Tänk och derpå du broder
slaf. —

Skrif nu nästa bref om
du vet när eder conferens.
tän bli, så att jag har
tid att ställa om för min
redresa. Jag berömer det så

dyrbart att möjligtens för oss
några dagar på Tjerner för
dina högtidsdagar. För du
jag kunde få bo i samma
gård, där du nu bor, så att jag
ej besvärar i den säkerhet upp-
lydda prästgården?

Nu ej mer i dag.

Efter flera kalna regndagar
som dock utträttat en gäst
verk för oss hosute skinner
nu solen i full glans.

Torvald alshede Elaf.
från

Din Mamme.

P.S.

Begagna dina ljusgrå yllekläder
så mycket som möjligt. Se till
i tid att du har rena brager.
Da jag kommer tar jag med mig nystrubben.

nu i 14 dagar varit nästan
utan afbråk hela dagen och
halften natten (ihland till 3)
och i går f. m. var han
ännu ej färdig — och dessu-
tom audido uttrouad och
lucksam. Någon ändring
mågde han ej förvänta i
Tontmens-dagen — men
så som Prof. bref. verkar
af en hinder i tiden
ej lönst afrest.

Ålskade Hof. måne trons
hvis af Guds Ande Luridas
inom oss att vi må få
den fruktbarliga glädjen
och taga av af vår
Faders hand.

Den Mamma.

Auzja. Morgon kl. 5.
af den 2de Juli 87.

Älskade Hof. —

Jag är nu i tidiga morgon-
stunden ute på vår svala
spiseranda för att sända
dig några ord från min
och även vår dig tillgifna
hjärta. Vi ha nu Pappa
alor hos oss och hans
ankomst firades med
en vacker blomsterpyntning
i hemmet. Som Anna Stuart
och Elisabeth gemmensamt
anordnat. Vi hörd nu
liten närmare om dig och
dina förhållanden. Jag säger
som du: kunde du blott

göra dig till goda fient
del du nu inhämtar och lik
som upptaga del som en
lifskraftig såd i hjertats
aker.

I din lilla komratbröts är
ju naturligt att någon liten
ojämnhet skall förekomma
samm afverat i lifvet
afven i de bästa förhållandena.
har gäver just att blifva
segrare inom sin eget brist.
Farmor sade på sin dödsbädd
nu förstår jag att vi skola
blåa ålaka, ålaka, ålaka. —
Ja! Gud bebjuda oss den
kraft att kunna göra del.

Nu kan slaf skad da för
håra om bröder brödet

att fästen hans Tentamen var
af Prof. Hamm. skriftligen
beständ att försäggå från
Dator i dag — så ligger
han dock helt lugn i sin
kammare och barmmer att
förbli här ännu till nästa
anstag. Vi hade neml. i
går afton — mötning från
Prof. att brödet af brödet
för komma förrin onsdagen
i nästa vecka.

Den här händelse var således
samtkommen och jag hoppas
att brödet lifsom jag den
ser en af de goda Guds
skickelser, som mota oss
kaner om Hans välsignelse.
Den uppröf var i samning
en stor gäva, ty brödet har

Ami mörkade barnahjelpen
ha nu sakat sin lugna sam-
ma "edra" budder en liten tid,
Det har varit Stig och Gunder
Tischer, de yngsta barnen till
den olycklige familjefadern.
Fru A. var en dag bjuden till
Stuarts med 6 barn. 3 hvar-
rades i vår stuga öfver maten
och de de minsta piltorna bör-
jade gråta de återförd till
staden skulle ske, besluts att
de skulle stanna hos oss till dess
deras moder funnit en liten stuga
för sommaren. Hon har nu väl
skatstugan invid Ureta och i
morgon flytta de dit. —
Emellertid ha de Ami varit barn-
hjelpen med råförsörjning och
arnat af våra arbeten härute.

Lörd. eften. 17 juli 87.

Älskade Söf! —

Det är nu Sabbatskvällen och
jag vill nu samtala en stund
med dig. Vi ha i dag gjort
den vackraste färd till
Verners kyrka, hvilken väg
genom sin omvållning och
skönhet och genom den
goda måt aldrig blir lång.
I dag predikade Hauberg
— men icke samma B. G. som
förr, utan en ny vind och
en verklig andkraft för-
des i hans ord. Pappas lik-
som vi alla, var fullt belåten.

Den djupa sorg, som hvalar
åfver denna man, i det hans
enda son och den sista af
hans barn nu förtäres i unga
år af döds sjukdom, denna smärta
har säkerst påjst djup i hans
hjärta. säkerst har han såhl
tröst och den sanna trösteliken
och finner kanske rik ersätt-
ning för det han förlorat
och måhända skulle det gif-
was honom att fostra barn
för den ewiga werlden i
hans församling, som skola
omgifwa honom en gång med
walsignelse och fröjd.

Vi wäntade som warligt
upp till den lilla kyrka-
gårdsarwen, som vi mer
och mer öfver och vid.

bachelutningen vid Stugan
intill Södermåsbron slaga ut oss
ner att intaga vår wägbark,
och sedan gick det för sigel
hörn till oss.

Ser skildt lyftlig hämnas den
stilla Söndagsaftermiddagen, då
den afslutade veckan haft
ett synnerligt arbetssamtal, hval-
het nu varit färdig, då förut
den pågående harkorden vi
i går hade en björning för
Riksarkivet. Fröj. Rosen och
Linné. Nordgren ha med onsdag
när deraf afren beu harate
några dagar - men afwen
hos andra gäster skulle de
ha funnit i den och brust
sanger uppe i östra kammaren
under någon vecka. - hos

Elisabeth reser om Onsdag
och i början af nästa vecka
tankte jag på besöke mig till
min resa till Tjägerö. Jag an-
rade om intet hinderande in-
träffor, på kommande från ons-
dag afton till er, men möj-
ligen blir jag en dag på
Mossberg, hvarest vidare i
slutet af denna vecka. -

Frederik Morg.

Sedan jag uppkallats från min
brevundriggårdagen till följande och
anordningar för och dechagade
en liten afskedsbrev. för
Elisabeth, der vi blott hade
Nitma, Anna och Hilphus
huru till gästerna ute på en
skär, der vi hade kaffe
och brack och hvarest
vi i hemmanen förre

mot midnatt — — sonder
säg dig nu i morgonstunden
en innerligh besked min kär-
aste . Hur gång tanken
gör till dig gläder jag, ty
du lever i en god lust-
streck, där du får vandra
den högre världens flöster.
Säg mig också den vilja är
att emottaga det du utses,
Gud gifve dig mod att
bestå i sanningen och
deri sinna lycka.

Gifve Gud dig beröms dyra
gifve ta glöm ej den
moder.

Pappa, bror och syster
hvarvarande hela dig
mycket.

(ⁱⁿ Rikshuset)
Stockholm

d. 23 Juli 1887

Min kära Lof!

Härmed vill jag under-
rätta dig, att Mamma ännu
afresa onsdags morgon, så att hon
samma dag eftermiddag är att
förvänta till Maholms Station.
Under denna Tid för Tjänstest-
haren, så att han är snäll og
afhämtar ^(hennes) henne från Stationen,

Säg himm ork, att den tyoga
boken "Grundskaden" kan han
behåva, om han så vill; jag har
bestäut att det till för min rek-
ning. Det andra tyoga arbetet har
än ² ännu ej kommit hit.

Gud vara oss med dig;
kärn Hof; det kommer nog
saknad att i så månarna vid
din konfirmation, med mitt
hjärtas värme och bön ² är
jag dock hos dig.

På ² vägen går allt för
jimmu gång. Snart nog hoppas vi
nu få ² hälsa dig välkommen
äta dit. Din pappa

Helena Hjertigt Farbror Jönsson.
Tack för sista besöket och den
Kinnelunda-färd!

Billet de Correspondance.

Min kära Elaf!

"För efter rättfärdigheten, guds-
ligheten, tron, kärleken, tala-
mod, saktmod; kämpa en god
Trons kamp; fötta evinnerligt lif
Tus tvihet du ork kallad st.
'Frid vare med dig.' Tus pater
10/4 87.

Flämn² häls² ni jark vid bord
af t²o han såsom ofarsenhet
redan fä² på sin del och låt den
sin² väsa ut efter sin natur och lag,
som ni ä² lik renapochornets, d² hem
vornligen och skäl på njuta af dess frukt,
när det en gång blifvit till en stort träd,
ja redan detsförut, ty till tross väntade
hörs ni en anticipationsv² ^{mottag} ~~gä~~
hord som egentligen hörs till en
kommande tids ofarsenhet.

Denne helning må² nu och gä²
dig efter din skälning och ditt behof
och nu såväl!

Pater lens

E. W. Bergman

Sie sitt en varm helning från oss
både gemensamt.

Stockholm d. 9 Feb² 90.

Käre Elaf!

Flämn² skuer jag vilja språka
lite med dig skriftligen, men min
begä²ring i detta hänseende går tna,
när i Svedelii riktning för öfugt sans
comparaison, t² en jag just inte vet hur
jag skall säga, när jag redan tagit till
hemma. Du får detsförut d² ursäkta en
smickelse bli detsförut. Du ser dock min
beredninghet och det har ni alltid j²
vårda en få byta en bref från hemmet
och d² Mamma i det skrifvit till
Ernst och du vet d² blifva alldeles
lovat. Jag anknypa mig d² till din
senaste bref, som ni öfver var skaldet

Lill mig och vill du utlygga mig till
framländan öfver att du som kommer
in i ett arbete, som är för dig uppfyllande
och lärorikt. Jag minnes annu hvilka
alltid nya insatser till friskt sam-
språk och utbytte färbör Gustaf och
Lud. Vänndal dagligen hade vid hem-
komsten från laborationerna. Och för uppe-
hållar vi för den tänkande andan vid
iakttagelserna inom kemists värld en
återuppgång af tankningar ifrån en högre
värld, hvar på sin julkast studium aldrig
beskrifna vara förgäflas. Men för-
tyglighet mådde du iakttaga vid expe-
rimenterna, ty dels här man är nära
med giftiga gaser, dels kunna reakti-
terna bli springa och skada ens ömtä-
liga kroppsdelen såsom skada
här en dag här i Hls. då kemisten
Sondén på detta sätt förlorade en öga

genom flörens från en smulspärnjande
reiser, hvars båda afloppande varo tillslutna.

Så. Kan vara dig att här är min
lilla opus om Wastebacens veckliga
komman att intas: Historisk Tidning,
hvilket vi mycket bevilja. Kan Lase Alms
annu haft någon vecka?

Här i hemmet är mer än vanligt
lyst, då afven Hilda är hemifrån på
sysselsättning; hon lär dock i morgon vara
att hemförvandra.

Heltas Erust och för honom är
han för länge sin sista häft af Bibel-
föreläsning, enär det innehåller en
och annat om Nya Testamentets nyaste
öfversättning, som han för vet vid tentamen.
Så honom och från mig att han icke
för lemna rum åt triflets ton-
derstämmande tankar, utan visa den
tillsäkrade, derifrån de kommer, och i

24/2 90.

Broder Elaf!

Då Carl i går morgon nämligen för
mig om dina och hans ädelmodiga plan
att låta en präktig sparkstötting kom-
ma flygande till mig ungefär såsom en
stekt sparv i munnen, ville jag först
ej tro på denna sagolika berättelse
utan hellre taga alltsammans såsom
ett litet vänligt skämt. Jag fick e-
mellertid klart för mig sedan, att det
var allvarligt ment, och skriver der-
för dessa rader.

Hjertlig tack nu för den stora
vänlighet, som tog sig ett uttryck

på detta sätt! Men Elop - tag
ej illa upp, ber jag dig, att jag ej
kan mottaga det frikostiga anbudet.
Skälen vill jag ej närmare skildra
men de äro för ^{mig} fullkomligt afgörande.
de.

Blott ännu ett. Carl nämnde i sam-
ma sammanhang något om min lilla
Ålandsfärdshistoria. Jag ville der-
för säga, hvad jag trodde, du visste
förut, nämligen att jag företog och
fortsatt detta arbete i främsta rum-
met för min egen skull och emedan
det var och är mig själf till stort
nöje. Om sedan mina kamrater
kunna hafva någon glädje deraf,
så ökar detta naturligtvis min egen,
och jag ber dem då mottaga en hjert-
lig tack för godt kamratskap under
färden. Så är det med den sa-
ken, som är en sak för sig.

Nu vill jag hoppas, att du ej blif-
vit ledsen öfver hvad jag sagt, utan
att vi äro fortfarande lika goda
vänner som i Lördags - nej, ännu
bättre! Med hjertlig tacksam-
het

Din

Fredrik C-n.

hvitte ofvarende der kommer at
hamna. Jeg skan vil frode tie.
fæse skide da med farbror
Gustaf, hos efter da hos honom.

Med en Tack tie eder både
for alle hyttevænlichkeit.

Pater Tind

Helmenige på Mamma!

Vi hafo nu en spekulant tie
Avesje, som om søndag skan vore
ut dit.

Stum of. 21. Apr. 1890

Min kære Elop!

Hemkommen ville jeg sände
eder en helning hemifrån och
ställer jag då dessa rader till
dig, då Ernst genom sin bref-
veksling med Mamma ju ändå
oftare får bytte bref från hemmet.
Elsis gætte ju om disse rader eder
både. Min skrifvelse blir smule-
tid fattig på indhold, men den
afren ej heller at være annat
eller byde på annat end en

vänlig hälsning. Den kända,
som afskedet från eder i Uppsala
framkallade, var: Lyckligt för
gossarna att vara "tå bröder".
Den verre kann mig, och i sinnet.
Se, huru godt och lyftigt är det.
Bevara detta inbördes förtroende
för hvarandra och brödraskap
i denna kalla värld och kraftigt
skydd hafven i dermed mot
förestående frestelser.

Jag hoppas, att du vid den
forcerade läsning du tillämnas
för nästl vecka och att iakttaga
nödigt afseende på hvad hälsa

fordran, så att du emellanåt pau-
serar och hämtar dig frisk luft.
Försumma icke att om morgnarna
bestått till frukosten 2^{ne} lockor,
sag att er hvarandra.

Jag talade med farbror Gustaf
från vägen med hit om lämpligare
stätt för dina medicinska studier,
han ansåg i all Uppsala vara
lämpligare för dig, hoarom vidare,
när vi råkas.

När jag här i Stockholm
skulle taga något ur min friska
fisk jag tag i en sylt, som jag
igenhände såsom eder förfrågning,

maken, men det är mycket
intressant.

Som du torde veta, är jag
nu trädgårdsälsker. Det är
en ganska angenäm sys-
selsättning, mycket omvex-
lande. Jag vet intet yrke,
som skulle passa mig bättre.
Trädgården vid Kafilas
är mycket stor med
vårthus. Utom trädgårds-
mästaren och drängen, hvil-
ka jag vanligen åtföljer,
arbeta där 2 à 3 män, omkring
5 kvinnor och 4 gossar.

Expeditionen är ganska
liflig, rätt mycket grönsaker
och krukväxter af-
sändas till Danten (vid Mös-
seby), Stenstorp och Hjo.
 Dessutom ingå ofta beställ-
ningar på buketter och

Kafilas den 4 juli 1890.

Älskade Elof!

Som jag länge föresatt
mig att skriva till
dig, vill jag nu sätta
denna föresats i verket.
Du torde vara i Öre-
grund nu, men om jag
ställer brevet till
riksarkivet, får du
det nog.

Du har väl trefligt
utöfning vid syön med seg-
ling och dylikt? Läser
du afven nu på somma-
ren? Jag har fått Cle-
ves lärobok i kemi, men
för närvarande kan jag
icke regna mycket tid

åt den. Utom krållarne²
har jag blott en timme
ledig på dagen (matraster²
na ej inräknade) och den
behöfs ofta för botaniska
sysselsättningar. Nå-
got nytt har jag icke
funnit, men jag hjäl-
per en gosse, som till in-
spektoren, hos hvilken
jag är inackorderad.

Mitt rum är i stora bygg-
ningen, en slottelik gård
såsom de stora herrgår-
darna kring Stockholm.
Egendomen tillhör stats-
rådet von Essen. Famil-
jen är här, men icke stats-
rådet själf. För en vecka
sedan kom han hit på
besök på genomresa till
Kristiania, där han när-

varit vid mottagandet af "der
Reichskaiser". Det var verk-
ligen något afvessaskande
att ingen frammande re-
gent förr besökt Kristiania.
Doligt att det nu sker norr-
männen så pass rättvisa.

Här i byggningen finnes åt-
skilligt af intresse att se,
såsom t. ex. gamla målning-
ar. Karl VII med familj, Karl
XII till häst samt förfäder
till statsrådet. Hans fa-
der var general och deltog i
finska kriget. Här är också
bibliotek. Där står en gung-
häst, som lär vara skänkt
af Karl XII. Möblering-
en är till största delen
gammaldags, så att det
är riktigt underligt att
träda in i de gamla ge-

att man härvid å ena sidan måste fordra
något men å den andra ej för mycket.

Med en person, hwars talersätt, åbhäf-
vor och dagliga (för att ej säga: nattliga)
lefoerne ständigt måste sår mig själv
eller och kanske delvis äfven fresta mig
i en eller annan soag punkt i min
karakter, kan jag ej ingå i ett verk-
ligt godt kamratskap, det är min tro.
— Men å andra sidan ^{äro} jag, det är
för mycket att fordra, att han t.ex skulle
ha lika starka kristliga tendenser, som
jag själv kanske varit nog lycklig att få
mottaga. Och på äfven i andra saker.
Jag kan ^{säkert} ~~nog~~ få mer nytta af en kamrat
som ej är så precis lik mig i allt utan
~~delvis~~ kan vara mig en slipsten än af en,
som instämmer i alla mina tankar och
ord.

Således: en kamrat, som i det stora, ^{he}
^{men ej i alla detaljer}
lägger åt samma håll, som jag i afseem

Gäfersnäs 3/9 90.
Elen

Broder Elof!

Löret och främit kan jag helse dig
från Dalarö, Selldéns villa och dess öfre
vånings sommarväster, hos hvilka jag till-
bringat ^{nåra} tre trefliga dagar, innan jag for
ned hit. Jag kom dit Fredags middag
och reste Måndags morgon för att fara hit
på samma gång som Tante Emilia K.-d.

Att du har en snäll Mor och en snäll
bror, torde jag ej behöfva försäkra dig. Knap-
past heller, att Dalarö ~~är~~ i många afseenden
är en alldeles utomordentlig ort. Men du kan
här af förstå, huru jag hade det! — På Fredags
e.m. hade vi en liten bris, för hvilken vi gjor-
de slag bortåt Michelslandet och sedan genom

Aspö sund, förbi Getholmen ned till Sande-
mar, der landstigning, parkbeskådning och
krusbärsätning vidtog. På qvällen ställa
läsning hem. - Lördags e.m. rodde vi den
Mor och fru Klingqvist till en vik på Genbotes
nordöstra sida, der jag fick visa Ernst åtskil-
liga jättegrutor.

Men det var egentligen om något annat jag
skulle tala. Vi samspårade en qväll om
medicinska studieförhållanden och järskildt
om vigten af ett godt dissektionskamrat-
skap. Har du tänkt något på den sa-
ken? Du vet, att vi på Anatomieum ar-
beta två och två. Hvar och en har sin
kamrat. Dessa följas nu åt ganska länge
som två parhästar så att säga. Arbeta he-
la dagen vid hvarandras sida, läsa tillsam-
man och komma naturligen äfven utom
det rena studiearbetet i rätt mycket utby-
te af många olika slag. - Det är
klart, att det då är af stor betydelse

både för ens studier och ens öfriga
lif, att man får en bra dissektionskam-
rat. - 1. Han bör vara flitig. Jag
har sett, hvartill motsatsen kan leda,
hur den ene kamraten ^{oupphörligt} kan få vänta
på den andra och lida på många sätt
af hans slarf (Sjelf hade jag en utmärkt
flitig och snäll kamrat.) 2. Det är bra, om
hans läsmetod ej är allt för olika ens egen
så att man ej behöfver gå i sär och sätta
sig i olika rum utan kan ej blott disse-
kera utan äfven läsa tillsammans under
nyttigt utbyte af tankar och iakttagel-
ser. Det är af stor fördel både att höra
hur en annan uppfattar saken och att
lära sig på ett klart sätt tala om för
honom, hur man sjelf funnit den.
3. Det är af stor vigt, att det är en ^{person}, hvars
uppfattning af livets viktigaste frågor
och hvars dagliga lefoerne ej står i ren
motsats mot ens egna. Du förstår

Stockholm 1 Nov. 90.

Måns Lof!

Med anledning af den
kanke ännu förestående kallation
du och dina kamrater enligt plan.
sed hafven att ha en för edra
äldre kamrater vill jag gifva
dig en godt råd att vil lifva
endast oartamt begagna dig af
spirituosa. Naturligtvis komma
många att föreslå broroket. Physik
mat en "för myskel" här vil lag is

än blott smutta på glaset och
håvick handla med bekvämlig-
het, hvilket icke kan annat än
göra en god och hellsamt in-
tryck på kamraten. Han ser att
du handlar efter grundsatser och
för den lemna på baten litetläng-
helens sanna standpunkter.

Jag anser att du bör med tack-
samt måttat Fredrik Elms an-
bud att deltaga i deras söndags-
eftermiddagsamningar. De äro artiga
och redliga ungdomar och hos
Fredrik finnes icke något synligt
och pyntligt, så att du icke har att
frukta för något skymtadt
väpande. De behöfver nog och värms

dij vid goda kamraters ideala
strävan. Jag tackar smott
deras anbud, och önskar att de komma
g. så lön.

När du kommer Enskede eller i
hela kommun med medlagor,
då Nilsens församling kyrkans
lustrad, som står på Enskede
lylla.

Med hvarlig hälsning till
Eden båda

Peter Toms

Stum d. 6 Febr. 93.

Min kära Elaf!

Det var med en viss ²håpnad
jag ²hörde din röst i Telefonen
om din välbefinnande, som du hade
dagen, men med ²hädse öfver att
du undsluppit den farliga sjukdomen
visseligen en anledning till ²fröjd.
Säg dig nu väl ²att du vara att
du inte öfverlastar magen med fett
och ²hårdsmalt ²ammare.

Wies. Hermannson har i dag varit
hos oss till middag; han har siges
 varit mycket orolig. Mamma

besöket honom slufd i följande och
fann honom i en mycket bedröfadt
Stämning, alldeles förgäten i
händeln af att hafva ifvergifit sin
Gud, vänt honom obrogen, ja
nått förtäflans rand. Mamma
kunde dock intala honom nytt
mod, att på nytt fästa om Guds nåd,
så att han nu alltså kände sig
mycket lugnare. Men nog tygde
det honom en varning att icke
hade bort de intyget man fått
af Guds barmhärtighet. Tag dig i
akt att icke ingå på de af Herr
mannen uttalade idéer om ert
Tiska nöjen, som sedan kunna
lemna kännmärken i själen, och
miraklet g, äfven om du g kan förlå
dem, de Guds mans skriften,
hvilkas vande därför g av inga,

att vi ännu g hafva förtäfling för dem.
Herrmanns djupa smärta
har på oss sin tyngnad och är nog
Guds mening dermed att den sken
vara som en predikan för alla
våra hjertan.

Med en hjertlig hälsning till
Ernst från
Eder W. B.

Mig till det enda hälsar,
Som Herren Jesus Kristus lät,
Och erömt all min tro är värd,
Och välfärd blott förväntad.

v. 4. Min svaghet stärk, med makt bitt,
Att satan mig ej fälla må,
Ej världen mig förföra;
Och med min ande vitna bär,
Att afom jag bland arma är,
Som Gud vill saliggöra.

v. 5. Jag känner mina synders bär,
Och litet vet hvad bedjasfar,
Hvad gagnar ever skadan;
O kraftens Ande! bed med mig

Och gif mig suksam innerlig
Till Gud, som Gud och Fader.

v. 6. Intag och mig i ditt försvar;
Du äre i dina händer här.
Min onda häg förvandla.
Hvad jag har syndat gif mig till;
Den ärlig bättring göra vill,
Den vill du mildt behandla.

v. 7. Gif lycka, Gud! till goda verk,
Befrämja dem och viljan stärk
Till att hvad dig behagar.
Mig tillväxt gif i kraft och nåd
Att troget följa dina råd,
I alla mina dagar.

1. 8. Tills värdigt bruch min lifnad stes
Af tiden flyktig, fast på dets;
Mitt lif för Gud må vara.

De komma, höstens mulna dar,
Och domes kommer, då en kvar
För hvarje stund skall vara.

1. 9. O! Höstens Ande! stå mig bi,
I all den sorg jag kommer i;
Förtius den sista stunden;
Stå då jag nöjd ut tiden går
Och af din hand min vilsa får,
Vid stoftet mer ej bunden.

45-94.

En bön med och för Elaf
från hans far.

N: 138. o. 1. Ach, helge Ande! till mig kom,
Från värld till Gud, min häg vänd om,
Din egen lät mig vara.

Låt ordet tala till min själ,
Låt mig förstå mitt sanna väl
Och nåd af nåd erpara.

1. 2. Vägled mig till din sannings ljus:
Upplåt för mig din Lärdoms
Och böj mig till din vilja.
Från alla synder tvä mig ren;
Jag vill ej längre vara sen
Att mig från världen skilja.

1. 3. Förtäna, nåderik och blid,
Att jag af hjertat all min Tid,

sig bonden krossad af betyng
Tis hans frän, fämede honom
med bda handerna af ropade: Mä
aldrig den dagen vandis, då du
og jag skues en enda ögonblick
alshieris, ty du förtän som jag inte
frän.

Ur Fäderna i Ross-shire

17/2 95

Med vänlig hälsning
E. W. Törn

Stäm. 14 Sept. 95.

Käre Elaf!

Det var för mig något öfver-
raskande att din kassa redan
tagit slut efter senaste re-
missa. Jag kan väl för-
stå att en eller annan ut-
gift tillkommit, men vi
dock påminna dig om att
sparsamhet är en dygd, som
väcker till lif och frojder
andra dygder. Mången myn-
dom räknar för karlavakenhet

at vi er "liberal" med
penningar. Men at lade
hvojs tilstand udgift
under en ind beprøvelse,
om den har til de nodige
eller ejes berettigede ar
en visitet, da meget
vigtig for dig at iakt-
tage, da du nu i en ikke
afleggen tid for udflytten
at sef søge for hus og
hem.

Min udflyt for dig vi
klarer de nu kommende 100
uppr for uet til 955 kr. (uten
for de antagende for dig og dem
i Jan. 1885)

Mamma, i dig i kommer
til at se, helne dig hjert-
lige. Din kære far.

Stockholm den 29 mars 1877.

Hon medicine kandidat L. Bergman.

Från häradshövding Almén
i Göteborg har jag emottagit
en kallan för eder att del-
taga vid bröppstämning den
2 näst. april efter aft. 7. A.
Auffort; och tillåtn jag mig
anhålla att I villen å öfver-
sända afskrift tulena be-
vitnad alt delgäfnings be- vis, hvar.

fortsatt
efter detsamma kunde mig
återställas under adressen justie
ombudsmannsexpeditionen (Riks-
gäldskontoret hos Riddarhuset).
Vore önskligt att sedan mor-
gon mandag Ni ville ex-
pediera det önskade.

Respektfullt
Otte Sollenborn
vice Kärlekshöfding.

Rävegångsfuornakt in blanco
for minchagrenen eller den kan
i sin ställe förvaras ~~gott~~
Kännande jag önskar lyft
ätgärden. J

Stockholm d: 30

Mars 1897

Elof W. Bergman

Uppsala den 1 okt. 1897

Käre vänner Ernst och Elov Bergman!

Ett hjertligt deltagande får jag uttrycka i anledning af den djupa sorg, som plöteligt träffat Eder! Äfven får jag uttala min egen saknad af den högt äktade hädan kallade, som sedan mera än två årtionden visat mig mycket värbighet och välvilja.

Med den svåra sorgen föröner sig dock ^{af oss} för de anhöriga helt visat det hvar för sig intrycket deraf att den bortgångne själf lefver med sitt hjerta i evighetens värld, hvarest han nu ingått, så att för honom själf har icke döden.

skurn plötslig - varit någenting frukt-
samt, utan ett ingående till
~~hjärt~~ andens sanna hem.

Gud gifve Eder och Eder moder
hugsvalelse i den bittra saknaden
och sorgen! Jag beder om min helming
och hjertligt deltagande till Fru
Bergman. Hilma helsar liksom
des hjertligt deltagande Eder moder
och Eder.

Disputationen uppskjutes
tills vidare. I hafven väl genom fö-
ren Astriels försorg fått bud derom. Hon
var vänlig och lofvade telefonera
till sin fars bostad i Stockholm och
bedja jungfru derifrån gå till Eder.
Disputationen. Det upskjade exemplet
får sitta kvar med anslag deröfver,
att disp. uppskjutits tills vidare. Jag
har talat vid Rektor om saken och
givit bud till Decanus och fakultets-
opponenten. Närmare underhand.

ting får sedan ske ^{om} när disp. skulle
kunna äga rum.

Tillgifne vänna
J. A. Ekman

Gbg. 22/12 98

Kära syskon, Sof och Gertrud!

Vi sända Ider härmed en
hjärtlig julhälsning. Vi firar nu
allaredan för tredje gången jul
i eget bo, för oss är det den första.
Skönt känns det att ega ett hem, när
alla andra sluta sig ihop med de
sina och tända ljusen i sin gran.
Mor, som är ensam, får jag sär-
skildt tänka på. Vi skulle gärna
rest till Stockholm, om vi haft
någon utsigt att kunna göra henne
någon glädje därmed. Men jag

Tror ej vi skulle kunna det. Hon
har ej varit så lik allt sedan vis-
telsen hände, och hennes bref
ha ej varit som för eller gläd-
jande att mottaga. Orsaken förstår
jag ej rätt. Ingen som haft föränd-
ring i våra känslor mot gamle Mam-
ma förefinnes naturligtvis eller ha
förefunnits. Ej heller ville vi nå-
got annat, medan hon var här,
än god henne trefnad och glädje.
Jag kan därför ej rätt förstå grunden
till hennes misstänning.

Jag har ej skrivit detta för
att be Er tala om oss med Mor,
det tror jag är bäst låta bli, men
därför att jag anser mig skyldig oss
själfva att låta Er våra närmaste
veta hur det hänger ihop, samt för
att anbefalla gamle Mor åt Er om-

vårdnad. Jag kan ju, åtminstone
för det närmaste, ej göra något
för hennes glädjande. Det är redan
förgeflens försäkt.

Jagen vänligt emot de små
julpresenterna in memoriam nostri.
Bokladet till förtrud ad af Fröde-
borgs egen tillverkning.

Sder Smot.

Söndelge den 4 Jan 1900

Käre Hög!

Mycken tack för eder vän-
liga inbjudning till Söndelagen,
men för mig är det alldeles omöjligt,
att komma. Sedan början af Novemb.
har jag haft en af minas onds anfall
och får tillbringa minn dagar i min
Sjukstol.

Amalia förde äfven ej komma
införna sig, ty vi ha sedan en tid
Maria med sin lilla dotter hos oss.
Maria har med sin sora och går med om-
bundat hufvud och får ej gå ut för en tid.

Särfor en hjertigen hetsningar
till Getrud från Amalia och mig
Din gamle skräpige Farbror
Emil B. n

Källvik 21/6
1901.

Käre bröder Elof!

Jag skall tacka dig hjärtligt
för ditt brev i dag; dina ord i Stock-
holm voro nog tunga att hörd,
men nu kommer jag ej att tänka
på dem, när du tager dem tillbaka.

Hvad mig beträffar, söker
jag uppriktigt bekämpa de ansatser
till girighet, som väl finnas gömda
hos alla människor. Ty jag tror, att
girigheten, d. v. s. begäret att belä
andra för att själv få så mycket
som möjligt af denna jordens goder,
blott för ors i olycka.

Jag kan därför med godt samvete
 be dig vara fullt lugn, när du
 hör att jag gör Mamma till handa
 i hennes penningkötsel. Jag an-
 ser det vara vår sonliga plikt att
 hjälpa vår gamla öfverflödiga Mor
 på hennes tunga arbetid. Hjälp
~~skaffar~~ ^{skaffar} mig ~~naturlig~~ ^{naturlig}. Ingen som helst
 profit därför ja det skulle tyckas
 mig lumpet att ^{övertredigt} tänka på något
 sådant.

Af allt hvad jag sett i Mammas anteckningar och räkenskaper förstår jag, hvad jag också förut visste, att hon förför gent emot oss båda med den strängaste opartiskhet, ja rent af minutiös rättvisa. Vår ekon. framtida kan därför ej ligga i bättre händer.

He has just returned from his
tour of inspection.

Jag skriver detta, för att du
därmed må nedslä^o hos dig möjligen
uppkommande mistro mot mig.
Du behöfver ej hysa sådan mot
ej heller ~~mot tillit~~
mig. Kan du ej den bror Ernst
tillräckligt se'n gammalt i det
stysket?

Till sist ett ord: skynda dig
att i ord och gärning afbetala af
tacksamhetsskulden vi ha till en
siden Mor som Mamma. Hon har
offert "boner och tårar" både för
mig och någon annan människa, så väl jag
dig och mig. När hon kanske
snart ligger vid Pappas sida un-
der grön kullen där ute så är
det för sent att något göra. Blodiga
tårar skola ej kunna försona de,
om vi nu genom mistro o kärleks-
löshet gräva på hennes sköra
lifstråd. Snart,洛夫, skynda dig!

ker

Dopf Hof richelm Bergmans
i Stockholm den 16 Febr. 1902.

Hand mände vude af dette barnet?
Så frågar hjärtat om vinn smis.
Skau barnet mötas af lifets ljusning?
Skau det väl endst på tornen gå?
Skau inga huggas af ljusets ånglar?
Skau på det besatt i helgaat bröst?
Skau hjärtat baka för lifets faror
Ah endast sanna för kärns tröst?

Aux öfver framtid är bredd en slöja,
Men den är värd af kärnhärtighet.
Ah, du, o Fader, Skau den välsigna,
Som lefn vår i rättfärdighet.
Välsigna du detta barnet kärn
Ah låt det fostros uti din nåd.
Ack, låt det gläda för all drans hjärter,

Var du dess treflykt i rind af död!
Led du det alltid på rätta vägar
Ah gå det skadligt autmur likt dig,
Tills dag ad inne för solig himmel,
Ah aut i glädje förvandlar sig.
K.L.F.

19/10 03,

Min älskade Vlat!

Inneslutna bref fr.
Örebro sändes som en
erinran om braderska
mit det; en tanke har
kommit mig för att
det kunde vara lämp-
ligt och treftigt för dig
att skicka dig läs afvejlän-
dagen och helga på din
i Svalbo. Anne är
på luftan blid, träd
och mark gröna, och
Rudin väntas och en
H.T.G.M. fest beordras för
på resan afven värdefull

Du kan godt ha rum
afun om Rudin bor på
Svalba, och detta gör en,
ynget der såkert intressat
serkittat nu efter slutet
kyrkomäte.

Man behåller komma
ut ibland ifrån höstet
och lifvets slit till en
paus - en andhemning
inom den ideala världen.

Kanske kan en liten
tur till Svalba ge friska
impulser att stå stark
i motande uppgifter utan
att förbräutas. Jag har känt
det så ibland med en liten
resa. Det nya man ser
väcker en nytt inom oss -
aldrigst så det nya är det
goda gamla. - Helmingen - mor.

Enköping den 8 jan 1920

Käre Elov!

Först och främst
hjärtligt tack för julen
och allt ditt krog med
mig. Att massagen gjort
god nytta märks bättre
här än hemma och alla
förvägrade sig öfver rö-
ligheten och p. Rosendahl
tycker att styrken i be-

benen är så mycket stö-
rre än när jag reste. Dok-
torn har själv så ont, så jag
fruktar han ej kommer
hit snart. Jag längtar att
få höra hvad jag har under
brösten för det bara tilltar
och hunger tror jag ej längre
att det är.

På sjukhusmet är det
för tillfället så lugnt
och två af patienterna
hade satt in blommor
som välkomsthälsning

Jag kan ej skriva för
jag fruktar att allt hvad

jag gör är eller blir gale-
men mina lärar här i en-
samheten gagna mig mer
än många ord.

Din Gertrud.